

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक चाळीस

पौल

Jeff Pippenger

2024-01-04

दानिएल अध्याय एक, जेव्हा दानिएल अध्याय चार याच्यावर अध्यारोपित केले जाते, तेव्हा १७९८ ते १८४४ या कालावधीत पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचा इतिहास दर्शविते. त्या इतिहासात दानिएलचे पुस्तक उघडण्यात आले, आणि जे भाग उघडण्यात आले ते अध्याय सात, आठ आणि नऊ होते. “ओळीवर ओळ” — अध्याय एक, चार, आणि नंतर सात ते नऊ — पहिल्या देवदूतांच्या मिलराइट चळवळीचा इतिहास स्पष्ट करतात.

त्या इतिहासात (१७९८ ते १८४४), अॅडव्हेंटिझमच्या मूलभूत सत्यांची स्थापना झाली, आणि ती सत्ये शेवटी १८४३ च्या पायोनियर चार्टर दर्शविण्यात आली. दानियेल अध्याय दोनमधील नबुखदनेझराची प्रतिमा त्या चार्टर आहे. दानियेल सात व आठमधील दर्शने त्या चार्टर आहेत. अध्याय आठमधील “daily” जसे दर्शविलेले आहे, तसेच लेवीयव्यवस्था सव्वीस मधील “seven times” देखील आहे. प्रकटीकरण अध्याय नऊमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे इस्लामची तीन धक्के तेथे आहेत. देवाने वारंवार पूर्वसूचना दिली की त्या मूलभूत सत्यांवर आक्रमण केले जाईल.

“जे सियोनच्या भिंतींवर देवाचे पहारेकरी म्हणून उभे राहतात, ते असे पुरुष असोत की जे लोकांपुढील संकटे आधीच पाहू शकतील,—जे सत्य आणि असत्य, नीती व अनिती यांमध्ये भेद करू शकतील.”

“इशारा देण्यात आला आहे: 1842, 1843, आणि 1844 मध्ये संदेश आला त्या वेळेपासून ज्या विश्वासाच्या पायावर आपण बांधणी करीत आलो आहोत, त्या पायाला विचलित करणारे कोणतेही काहीही आत येऊ देऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून आजपर्यंत मी देवाने आम्हाला दिलेल्या प्रकाशाशी खरी राहून जगासमोर उभी आहे. आम्ही ज्या व्यासपीठावर आमचे पाय ठेवले गेले, त्या व्यासपीठावरून आमचे पाय काढून घेण्याचा हेतू बाळगत नाही; कारण दिवसेंदिवस आम्ही उत्कट प्रार्थनेने प्रभूचा शोध घेत, प्रकाशाची याचना करीत होतो. तुम्हाला वाटते काय की देवाने मला दिलेला प्रकाश मी सोडून देईन? तो युगानुयुगांच्या खडकाप्रमाणे असावा. तो मला दिल्यापासून आजपर्यंत माझे मार्गदर्शन करीत आला आहे.” Review and Herald, April 14, 1903.

धुळीची झाडू धरणान्या मनुष्याचे कार्य, म्हणजे देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांच्या सहभागाने पूर्ण केले जाणारे कार्य, यशयाही दर्शवितो, जेव्हा तो शेवटच्या दिवसांतील लोकांची आणि त्यांना करावयास पाचारण केलेल्या कार्याची ओळख करून देतो; कारण शेवटचे दिवस येण्यापूर्वी पाया चुकांखाली गाडला जावा, असे नियोजित होते.

आणि तुझ्यापासून उत्पन्न होणारे लोक प्राचीन उजाड स्थळे पुन्हा बांधतील; तू अनेक पिढ्यांच्या पायाभरणी उभी करशील; आणि तुला असे म्हटले जाईल, भगदाडाचा दुरुस्त करणारा, वसतीयोग्य मार्गाचा पुनर्स्थापक. यशया 58:12.

“जुनी उजाड स्थाने” हा उल्लेख मूर्तिपूजकत्व आणि पोपशाही या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांशी संबंधित असलेल्या सिद्धान्तिक सत्यांकडे निर्देश करतो. मूर्तिपूजकत्वाच्या या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांनंतर पोपशाही येते, हीच गोष्ट विल्यम मिलर यांनी सादर केलेल्या प्रत्येक भविष्यवाणीच्या आराखड्यासाठी आधार म्हणून वापरली.

ते प्राचीन उद्ध्वस्त स्थळे पुन्हा बांधतील; पूर्वीची उद्ध्वस्तता उभी करतील; आणि अनेक पिढ्यांपासून उजाड पडलेली नगरे, ती उजाड स्थळे, दुरुस्त करतील. यशया 61:4.

भविष्यवाण्याची जी रचना आराखड्याप्रमाणे दर्शविली आहे, ती त्या दोन शक्तींचा इतिहास आणि परस्परसंबंध आहे. “वसतीसाठी मार्ग पुन्हा स्थापणे” म्हणजे मिलरच्या आराखड्याची पुनर्स्थापना होय, जी त्याच्या स्वप्नात धूळ

झाडणाऱ्या मनुष्याच्या कार्याद्वारे दर्शविली गेली होती. यशयाने एझ्रा आणि बाबेलहून परत येऊन यरुशलेमची दुरुस्ती करणाऱ्यांच्या इतिहासाचे उदाहरण वापरून, पूर्वीच्या उजाड अवस्थांची पुनर्स्थापना ओळखून दिली.

आमच्या पितरांच्या दिवसांपासून आजपर्यंत आम्ही मोठ्या अपराधात आहोत; आणि आमच्या अधर्मांमुळे आम्ही, आमचे राजे, आणि आमचे याजक, देशोदेशींच्या राजांच्या हाती तलवारीसाठी, बंदिवासासाठी, लुटीसाठी, आणि मुखलज्जेसाठी देण्यात आलो आहोत, जसे आज आहे. आणि आता थोड्याशा काळाकरिता परमेश्वर आमच्या देवाकडून कृपा दाखविण्यात आली आहे, म्हणजे आमच्यापैकी काही अवशेष सुटून राहावेत, आणि त्याच्या पवित्र स्थानी आम्हांला एक खिळा द्यावा, यासाठी की आमचा देव आमचे डोळे उजळवो, आणि आमच्या दास्यात आम्हांला थोडे पुनरुज्जीवन देवो. कारण आम्ही दास होतो; तरीही आमच्या देवाने आमच्या दास्यात आम्हांला टाकून दिले नाही, तर पर्शियाच्या राजांच्या दृष्टीने आम्हांवर कृपा विस्तारित केली, म्हणजे आम्हांला पुनरुज्जीवन द्यावे, आमच्या देवाचे घर उभे करावे, त्याचे उजाड झालेले भाग पुन्हा दुरुस्त करावेत, आणि यहूदा व यरुशलेम येथे आम्हांला एक भिंत द्यावी. एझ्रा ९:७-९.

एझ्रा आणि ज्यांनी यरुशलेमची दुरुस्ती केली, ते "शेष" लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे वस्ती करण्यासाठीचे मार्ग पुन्हा स्थापणारे आहेत; आणि तेच असे लोक आहेत जे लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मधील प्रार्थनेच्या संदर्भात हे कार्य पूर्ण करित आहेत. एझ्रा त्या प्रार्थनेचा उल्लेख करत म्हणतो की, "आमच्या पूर्वजांच्या दिवसांपासून आजच्या दिवसापर्यंत आम्ही मोठ्या अपराधात आहोत; आणि आमच्या अधर्मांमुळे आम्ही, आमचे राजे आणि आमचे याजक, देशांतील राजांच्या हाती, तलवारीकडे, बंदिवासाकडे, लुटीकडे आणि मुखावरील लज्जेकडे सोपविले गेले आहोत." तो ज्या "दिवसा"चा उल्लेख करित आहे, तो तोच "दिवस" आहे ज्यात शेवटच्या दिवसांतील "शेष" वस्ती करण्यासाठीचे मार्ग पुन्हा स्थापतात.

एझ्राचा अवशेष हे ते दोन साक्षीदार आहेत, जे साडेतीन दिवसांच्या शेवटी पुनरुत्थित केले जातात, आणि दानियेलाने नवव्या अध्यायात दर्शविल्याप्रमाणे लेवीयविवरण छब्बीस मधील प्रार्थना पूर्ण करतात. जेव्हा एझ्रा आणि त्याचे सहकारी बंदिवासातून परत आले व त्यांनी यरुशलेम पुन्हा बांधले, तेव्हा त्यांनी मिलरच्या रत्नांची पुनर्स्थापना करण्याच्या कार्याचे प्रतिरूप दर्शविले; आणि ते म्हणजे मिलरच्या पायाभूत सत्यांची पुनर्स्थापना करण्याचे कार्य होय. या कारणास्तव, मिलरच्या कार्याची चौकट समजून घेणे अत्यावश्यक आहे.

"प्रेषितांनी एका खात्रीलायक पायावर बांधणी केली, म्हणजेच सनातन खडकावर. या पायावर त्यांनी जगातून खणून काढलेले दगड आणले. अडथळ्यांशिवाय बांधणारे परिश्रम करित नव्हते. ख्रिस्ताच्या शत्रूंच्या विरोधांमुळे त्यांचे कार्य अत्यंत कठीण झाले होते. जे खोल्या पायावर बांधणी करित होते, त्यांच्या धर्माधतेविरुद्ध, पूर्वग्रहांविरुद्ध आणि द्वेषाविरुद्ध त्यांना संघर्ष करावा लागला. मंडळीचे बांधणारे म्हणून कार्य करणाऱ्यांपैकी अनेकांची उपमा नहेम्याच्या काळातील भिंत बांधणाऱ्यांशी देता येईल, ज्यांच्याविषयी असे लिहिले आहे: 'भिंतीवर बांधणारे, ओझी वाहणारे, आणि माल चढवणारे—प्रत्येक जण एका हाताने काम करित होता, आणि दुसऱ्या हातात शस्त्र धरून होता.' नहेम्या ४:१७." प्रेषितांची कृत्ये, ५९६.

यशयाच्या या दोन्ही उताऱ्यांत, कार्य अनेक पिढ्यांच्या पायाभूत गोष्टी आणि उजाड पडलेल्या अवस्थांना पुन्हा उभे करण्याचे आहे. यशया येथे अशा एका आध्यात्मिक कार्याची ओळख करून देतो, ज्याचे चित्रण अक्षरशः केलेल्या कार्याद्वारे झाले होते. त्या पायाभूत गोष्टींचे रक्षण केले जाणे अपेक्षित होते; परंतु त्याऐवजी त्या शेवटी बनावट रत्नांच्या खोल्या पायावर पूर्णपणे झाकल्या गेल्या. यशया ज्यांची ओळख करून देतो, ते अक्षरशः वीटा आणि दगड नव्हे, तर मिलेराइटांच्या पायाभूत सत्यांची पुनर्स्थापना करित आहेत. त्या सत्यांचे प्रतीक म्हणजे मिलरची "सात काळ" या अवधीत पवित्रस्थान आणि सैन्य यांना तुडवून टाकणाऱ्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांची रूपरेखा होय.

पुनर्स्थापनेचे ते कार्य "पाया" आणि "अनेक पिढ्यांची उजाड स्थाने" उभारून पुन्हा स्थापन करण्याचे म्हणून दर्शविले आहे, आणि ते येथे थोडे व तेथे थोडे अशा प्रकारे, भविष्यवाणीवर भविष्यवाणी अशी ओळ उभी करणाऱ्या पद्धतीद्वारे मूलभूत सत्यांचे पुनर्स्थापन करण्याच्या भविष्यसूचक कार्याचे प्रतिनिधित्व करते. पाया आणि उजाड स्थाने पुन्हा

स्थापन करण्याचे कार्य म्हणजे 1843 आणि 1850 च्या अग्रदूतांच्या तक्त्यांवर दर्शविलेल्या मूळ सत्यांचे सादरीकरण व समर्थन करण्याचे कार्य होय; हेच हबक्कूक अध्याय दोनमधील दोन पाट्या आहेत. आणि हे कार्य “ओळीवर ओळ” या उत्तरकालीन पावसाच्या पद्धतीने पूर्ण केले जाते. मिलरच्या स्वप्नातील खोल्या रत्नांनी दर्शविल्याप्रमाणे, बनावट पाया टिकवून धरण्याची इच्छा बाळगणाऱ्यांच्या वादंगात, यिर्मयाच्या जुन्या वाटांकडे परत जाण्याचे हे कार्य आहे.

“शत्रू आमच्या बंधू-भगिनींची मने या शेवटच्या दिवसांत स्थिर उभे राहण्यास तयार केलेल्या लोकांची सिद्धता करण्याच्या कार्यापासून वळविण्याचा प्रयत्न करीत आहे. त्याच्या कुटिल युक्तिवादांचा उद्देश मनांना या काळातील संकटांपासून व कर्तव्यांपासून दूर नेणे हा आहे. ख्रिस्त आपल्या लोकांसाठी योहानाला देण्यासाठी स्वर्गातून आणलेला प्रकाश ते काहीच मानत नाहीत. अगदी आपल्या समोर असलेली दृश्ये विशेष लक्ष देण्याइतकी महत्त्वाची नाहीत, असे ते शिकवितात. ते स्वर्गीय उत्पत्तीच्या सत्याला निष्फळ करतात आणि देवाच्या लोकांना त्यांच्या भूतकाळातील अनुभवापासून वंचित करतात, आणि त्याऐवजी त्यांना एक खोटे विज्ञान देतात.”

“परमेश्वर असे म्हणतो, रस्त्यांवर उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या मार्गाविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चाला.’ यिर्मया 6:16.”

“कोणीही आपल्या विश्वासाच्या पायाभूत तत्वांना उखडून टाकण्याचा प्रयत्न करू नये—ही ती पायाभरणी आहे जी आपल्या कार्याच्या आरंभी वचनाच्या प्रार्थनापूर्वक अध्ययनाने आणि प्रकटीकरणाद्वारे घातली गेली. या पायावर आपण गेल्या पन्नास वर्षांपासून बांधकाम करीत आलो आहोत. लोक असे समजू शकतात की त्यांनी एखादा नवा मार्ग शोधला आहे आणि ते आधी घालण्यात आलेल्या पायाभरणीपेक्षा अधिक दृढ पायाभरणी घालू शकतात. परंतु हा एक मोठा भ्रम आहे. जी पायाभरणी घालण्यात आलेली आहे, तिच्याव्यतिरिक्त दुसरी कोणतीही पायाभरणी कोणी घालू शकत नाही.”

“भूतकाळात अनेकांनी नवीन विश्वास उभारण्याचा, नवीन तत्त्वे प्रस्थापित करण्याचा प्रयत्न केला आहे. परंतु त्यांची उभारणी किती काळ टिकली? ती लवकरच कोसळली, कारण ती खडकावर स्थापलेली नव्हती.

“पहिल्या शिष्यांना मनुष्यांच्या म्हणण्यांचा सामना करावा लागला नाही काय? त्यांना खोल्या सिद्धांतांकडे कान द्यावा लागला नाही काय, आणि मग सर्व काही करून झाल्यानंतर, ‘जो पाया घातला आहे त्याव्यतिरिक्त दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही,’ असे म्हणत स्थिर उभे राहावे लागले नाही काय? 1 Corinthians 3:11.”

“म्हणून आपण आपल्या विश्वासाच्या प्रारंभिक दृढतेस शेवटपर्यंत अढळ धरून ठेवावयाचे आहे. देवाने आणि ख्रिस्ताने या लोकांकडे सामर्थ्यपूर्ण वचने पाठविली आहेत, ज्यांनी त्यांना जगापासून, एकेक मुद्द्याने, वर्तमान सत्याच्या स्वच्छ प्रकाशात बाहेर आणले आहे. पवित्र अग्नीने स्पशिलेल्या ओठांनी देवाच्या सेवकांनी हा संदेश घोषित केला आहे. घोषित केलेल्या सत्याच्या खरेपणावर दैवी उच्चाराने आपली मोहोर उमटविली आहे.”

Testimonies, volume 8, 296, 297.

“शेवटच्या दिवसांत उभे राहू शकणाऱ्या लोकांची तयारी करण्याचे कार्य,” हे यहेज्केलाच्या सदोतीसाव्या अध्यायातील दोन भविष्यवाण्यांशी निगडित कार्य आहे. यशयाच्या अरण्यातील आवाजाद्वारे एक संदेश दिला जातो, आणि यहेज्केलाचा पहिला संदेश सदोम व इजिप्त या नगराच्या रस्त्यावर साडेतीन दिवस मृत पडून राहिलेल्यांना एकत्र आणतो. त्यानंतर त्यांना हे ओळखू येते की ते दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतातील मत्तयामधील विलंबाच्या काळात होते. त्यानंतर, जर त्यांना परत यावयाचे असेल, तर मौल्यवानास नीचापासून वेगळे करण्यासाठी यिर्मयाला देण्यात आलेली हाक ते ऐकतात. तसेच दानियेलाच्या नवव्या अध्यायातील प्रार्थना ही वर्तमान सत्य आहे, हेही त्यांना ओळखू येते. म्हणून, जर आणि जेव्हा ते सुवार्तेच्या अटी स्वीकारून व पूर्ण करून परत येण्याची निवड करतात, तेव्हा त्यांना यहेज्केलाचा दुसरा संदेश प्राप्त होतो, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहतात—एक पराक्रमी सेना.

“अंतकाळी उभे राहणाऱ्या एका लोकांची तयारी करण्याचे कार्य” हे “ओळीवर ओळ” या उत्तरवृष्टिच्या पद्धतीद्वारे सिद्ध केले जाते. त्या कार्यामध्ये 1843 आणि 1850 च्या पायोनियर चार्टावर दर्शविलेल्या मिलराइट सत्यांच्या

पुनर्स्थापनेचे कार्य समाविष्ट आहे. हे दोन्ही चार्ट हबक्कूकच्या दोन पाट्या आहेत, आणि त्या एकमेकांवर ठेवावयाच्या आहेत (ओळीवर ओळ); आणि असे करताना हे दोन्ही चार्ट त्या मूलभूत सत्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, जी शेवटच्या दिवसांत डर्ट ब्रश मॅनद्वारे पुनर्स्थापित केली जाणार आहेत.

जेव्हा त्या एकत्र आणल्या जातात, ओळीवर ओळ, तेव्हा त्या 1843 च्या चार्टमधील चूक ओळखून दाखवितात, जी नंतर 1850 च्या चार्टवर दुरुस्त करण्यात आली. जेव्हा त्यांचा एक तक्ता म्हणून (ओळीवर ओळ) विचार केला जातो, तेव्हा त्या देवाच्या लोकांचा अनुभव आणि सात मेघगर्जनांचा गुप्त इतिहास या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करतात; कारण त्या एकत्र येऊन पहिली निराशा, विलंबाचा काळ, मध्यरात्रीचा घोष, आणि 22 ऑक्टोबर, 1844, तसेच महान निराशा यांचे चित्रण करतात.

पहिली निराशा, मध्यरात्रीचा पुकारा आणि महान निराशा—हेच सात गर्जनांचा गुप्त इतिहास आहे. ही सत्याची रचना आहे; कारण “सत्य” या इब्री शब्दातील पहिले आणि शेवटचे अक्षर जसे एकच असते, तसेच त्या इतिहासातील पहिली आणि शेवटची निराशाही एकच स्वरूप धारण करतात. मधले, म्हणजे तेरावे अक्षर, बंडाचे प्रतीक आहे, जसे मध्यरात्रीच्या पुकाराच्या संदेशाला नाकारणाऱ्यांद्वारे ते दर्शविले जाते. ही दोन तक्ते एकत्र आणल्यावर, मिलराइटांच्या भविष्यवाणीसंबंधी सत्यांसाठी दोन साक्षी पुरवितात, जी डर्ट ब्रश मॅनद्वारे पुनर्स्थापित केली जाणार आहेत; परंतु ते त्या अनुभवाचीही ओळख करून देतात, जो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अनुभवाचा प्रतिरूप ठरतो.

जे ध्वजचिन्ह होण्यासाठी बोलावले गेले होते (एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार), त्यांना १८ जुलै २०२० रोजी त्यांच्या पहिल्या निराशेचा सामना करावा लागला, आणि त्यानंतर जुलै २०२३ मध्ये, त्यांच्यासमोर अरण्यात पुकार करणाऱ्या एका आवाजाकडून एक संदेश प्रस्तुत करण्यात आला. तो आवाज त्यांना परत येण्याचे आवाहन करीत होता.

सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासातील याच टप्प्यावर बंडखोरी प्रकट होईल, कारण पुढील मार्गचिन्ह ते आहे जेव्हा मळ झाडणारा मनुष्य रत्न गोळा करून त्यांना पेटीत टाकतो. तेव्हा ती दहा पटीने अधिक तेजाने चमकतात. त्या वेळी मिलर जागृत झाला. जेव्हा कुमारिका (मिलर) जागृत होतात, तेव्हा फार उशीर झालेला असतो. अनेक पिढ्यांच्या उजाड अवस्थेचे पुनर्स्थापन हे असे कार्य आहे ज्यात त्या दोन साक्षीदारांनी सहभागी झाले पाहिजे. ते कार्य आता पार पाडले जात आहे.

उलई नदीच्या दर्शनाने दर्शविलेल्या दानियेल ग्रंथातील सातवा, आठवा आणि नववा अध्याय यांच्या भविष्यवाण्यांची विल्यम मिलर यांनी मांडलेली चौकट म्हणजे पगानवाद आणि पापत्ववाद या दोन उजाड करणाऱ्या सत्ता; आणि Future for America साठीची चौकट म्हणजे पगानवाद (अजगर), त्यानंतर पापत्ववाद (पशू) आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद (खोटा संदेष्टा). या दोन्ही चौकटी स्थापन करणारी किल्ली म्हणजे प्रेषित पौल यांचे लेखन होय. प्रेषित पौल हा तो भविष्यवाणीचा आवाज होता ज्याने प्राचीन इस्राएलला आध्यात्मिक इस्राएलशी जोडले. त्याच्या परिवर्तनापूर्वी पौलाचे नाव शाऊल होते, ज्याचा अर्थ “निवडलेला” किंवा “पुढे ठेवलेला” असा होतो.

पौल याची अन्यजातींकरिता प्रेषित म्हणून निवड करण्यात आली, आणि त्याची निवड इतर कारणांबरोबरच जुन्या कराराच्या त्याच्या समजुतीमुळे करण्यात आली. नवीन कराराचा बहुतांश भाग लिहिताना, नवीन कराराच्या लेखकांमध्ये जुन्या कराराचे ज्ञान पौलाप्रमाणे इतर कोणाकडेही नव्हते. अन्यजातींना सुवार्ता सादर करण्याच्या कार्यात पुढाकार घेण्यासाठी त्याची निवड करण्यात आली; परंतु त्याचबरोबर, कृसाच्या कालखंडानंतर आलेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाशी जुन्या करारातील भविष्यसूचक इतिहासांचा संबंध प्रस्थापित करण्यासाठीही त्याची निवड करण्यात आली. पौलाच्या साक्षीशिवाय मिलराइट्सची भविष्यसूचक समज, तसेच Future for America यांचीही, अस्तित्वातच आली नसती. ज्या इतिहासकाळात अक्षरशः इस्राएलला देवाच्या निवडलेल्या लोकांपासून घटस्फोट देण्यात आला, त्याच इतिहासात पौलाची निवड प्राचीन इस्राएल—जरी त्या वेळी देवापासून विभक्त झालेले होते—हे आत्मिक इस्राएलच्या भविष्यसूचक इतिहासाचे प्रतीक होते, हे ओळख करून देण्यासाठी करण्यात आली. पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या चळवळींसाठी आवश्यक असलेले भविष्यसूचक नियम मुख्यत्वे प्रेषित पौलाच्या लेखनांवर आधारित आहेत.

या कारणास्तव, आपण पौलाने निर्देशित केलेल्या काही भविष्यवाणीतील तत्त्वांचा विचार करू, ज्यांचा परिणाम मिलराइटांच्या संदेशावर झाला होता; तो संदेश दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांच्या चौकटीत स्थापित करण्यात आला होता; आणि असे करताना, त्या तत्त्वांचा तीन उजाड करणाऱ्या सत्तांच्या चौकटीवर कसा परिणाम होतो, याचाही आपण विचार करू.

शिवाय, हे बंधूनी, आपल्या सर्व पितरांवर तो मेघ होता, आणि ते सर्व समुद्रातून गेले, हे तुम्हांला अज्ञात असावे, अशी माझी इच्छा नाही; आणि ते सर्व मेघामध्ये व समुद्रामध्ये मोशेकडे बाप्तिस्मा पावले; आणि त्यांनी सर्वांनी तेच आध्यात्मिक अन्न खाल्ले; आणि त्यांनी सर्वांनी तेच आध्यात्मिक पेय पिले; कारण त्यांच्या मार्गे येणाऱ्या त्या आध्यात्मिक खडकातून ते पित होते; आणि तो खडक ख्रिस्त होता. पण त्यांच्यापैकी बहुतेकांवर देव प्रसन्न नव्हता; कारण ते अरण्यात पाडले गेले. आता या गोष्टी आपल्यासाठी दृष्टांतस्वरूप झाल्या, यासाठी की त्यांनी जशा वार्डेट गोष्टींची लालसा धरली तशी आपण धरू नये. आणि त्यांच्यापैकी कित्येक जसे मूर्तिपूजक झाले, तसे तुम्ही होऊ नका; जसे लिहिले आहे, “लोक खाण्यास व पिण्यास बसले, आणि क्रीडा करण्यासाठी उठले.” तसेच, त्यांच्यापैकी कित्येकांनी जशी व्यभिचार केला, तसा आपण करू नये; आणि एका दिवसात त्यांच्यापैकी तेवीस हजार पडले. तसेच, त्यांनी जसे ख्रिस्ताची परीक्षा घेतली, तशी आपण घेऊ नये; आणि ते सर्पाद्वारे नष्ट झाले. तसेच, त्यांच्यापैकी कित्येकांनी जशी कुरकुर केली, तशी तुम्ही करू नका; आणि ते संहारकाद्वारे नष्ट झाले. आता या सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणार्थ घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांच्या समाप्तीचा काळ आला आहे, अशा आपल्याला ताकीद मिळावी म्हणून त्या लिहिल्या गेल्या आहेत. 1 करिंथकरांस 10:1-10.

दहा लहान वचनांत, पौल असे ओळखून देतो की बाप्तिस्म्याचा विधी लाल समुद्र ओलांडण्यात प्रतिरूपित झाला होता, की प्राचीन इस्राएलच्या मागोमाग येणारा खडक “आध्यात्मिक खडक” होता, आणि तो ख्रिस्त होता. तो असेही स्पष्ट करतो की प्राचीन इस्राएल हे शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्यांसाठी आदर्श उदाहरण होते. हा उतारा एक इशारा आहे, आणि सत्याचे समर्थन करणारे व सत्याचा विरोध करणारे यांच्यामध्ये हा उतारा वादाचा एक मुद्दा आहे. अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञ शिकवितात की पौल केवळ एवढेच दर्शवीत होता की प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासांद्वारे नैतिक धडे चित्रित होत होते, आणि ते शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्यांनी समजून घेणे आवश्यक होते; परंतु ते आग्रहाने म्हणतात की पौल असे दर्शवीत नव्हता की प्रत्यक्ष इस्राएलचे इतिहास आध्यात्मिक इस्राएलकडून प्रत्यक्षात पुन्हा घडविले जाणार होते. सिस्टर व्हाईट हा उतारा नेहमीच पौलचा नेमका अभिप्राय काय होता हे पुष्ट करण्यासाठी वापरतात.

“प्राचीन संदेशांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, म्हणून त्यांचे संदेशेपण आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांच्यावर दृष्टांत म्हणून घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे, अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ १ करिंथकर १०:११. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा करीत होते, ज्या आता स्वर्गातून पाठविण्यात आलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हांला सुवार्ता सांगणाऱ्यांनी तुम्हांला कळविल्या आहेत; आणि या गोष्टींकडे देवदूतही एकटक पाहण्याची इच्छा धरतात.’ १ पेत्र १:१२....”

“बायबलने या शेवटच्या पिढीसाठी आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार हे या शेवटच्या दिवसांत मंडळीत पुन्हा घडले आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

“जुन्या कराराच्या इतिहासातील महान घटना आणि गंभीर व्यवहार शेवटच्या या दिवसांत मंडळीत पुन्हा घडले आहेत, आणि घडत आहेत,” अशा प्रकारे सिस्टर व्हाईट या वचनेतील पौलाच्या अभिप्रायाचा सारांश मांडतात. प्राचीन इस्राएलचा इतिहास हा प्रतिकारकरीत्या वास्तविक इस्राएलच्या इतिहासाचे चित्रण करतो, अशी पौलाने केलेली ओळख कमकुवत करण्याच्या प्रयत्नात, सैतानाने या भविष्यवाणी-सिद्धांताविरुद्ध दोन प्रमुख आघात उभे केले आहेत. त्यांपैकी पहिला, ज्याचा मी आधीच उल्लेख केला आहे, तो असा दावा आहे की पौल फक्त एवढेच दर्शवीत होता की त्या इतिहासांनी नैतिक धडे सादर केले. हे छोटे शिक्षण अर्धसत्य आहे, आणि अर्धसत्य मुळीच सत्य नसते. हे

खरे आहे की प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासातून घेतले जाऊ शकणारे नैतिक धडे शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्यांच्या हितासाठी आहेत; परंतु जेव्हा त्या गोष्टीचा उपयोग हा नाकारण्यासाठी केला जातो की तो इतिहास पुन्हा घडणाऱ्या घटनांचेही एक चित्रण आहे, तेव्हा ते अर्धसत्य ठरते, आणि सत्य नाकारण्यासाठीच ते रचलेले असते.

“आता देवाच्या लोकांपुढे आशीर्वाद किंवा शाप ठेवलेला आहे—आशीर्वाद, जर त्यांनी जगापासून बाहेर येऊन वेगळे राहावे आणि नम्र आज्ञापालनाच्या मार्गाने चालावे; आणि शाप, जर त्यांनी स्वर्गाच्या उच्च मागण्यांना तुडविणाऱ्या मूर्तिपूजकांशी संधान बांधावे. बंडखोर इस्राएलची पापे व अधर्म यांची नोंद करण्यात आली आहे, आणि ते चित्र आपल्यासमोर इशाऱ्यासाठी ठेवण्यात आले आहे, की जर आपण त्यांच्या अपराधाच्या उदाहरणाचे अनुकरण केले आणि देवापासून दूर गेलो, तर ते जसे पडले तसे आपणही निश्चयाने पडू. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना दृष्टांत म्हणून घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे अशा आपल्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’” Testimonies, volume 1, 609.

एका सत्याचा उपयोग दुसऱ्या सत्याला नाकारण्यासाठी करू नये; कारण जेव्हा तसे केले जाते, तेव्हा देवाचे सत्य असत्यात रूपांतरित होते.

“तारणाऱ्याच्या एका वचनाचा उपयोग दुसरे वचन नष्ट करण्यासाठी केला जाऊ नये.” The Great Controversy, 371.

प्राचीन इस्राएलचा इतिहास केवळ नैतिक धडे दर्शवितो, ही शिकवण देवाचे भविष्यवाणीपर वचन नष्ट करण्यासाठी अँडव्हेटिस्ट धर्मतज्ज्ञांकडून अनेकदा वापरली जाते; आणि ती त्या अर्धसत्यांपैकी एक आहे, जी देवाच्या लोकांना असत्य स्वीकारण्यास फसविण्यासाठी तयार केलेल्या बनावट कथांच्या मिश्रणात समाविष्ट आहे; आणि त्यांनी जे असत्य स्वीकारले आहे, त्याची ओळख प्रेषित पॉल यांच्या लेखनांत करून देण्यात आली आहे.

प्राचीन इस्राएलचा इतिहास आधुनिक इस्राएलच्या इतिहासाचे उदाहरण आहे, या तत्त्वाविरुद्धचा दुसरा मुख्य हल्ला प्रतिसुधारणा-चळवळीच्या इतिहासकाळात जेसुइटांनी निर्माण केला, आणि तो प्राचीन इस्राएलचा इतिहास पुनरावृत्त होतो या कल्पनेशी सहमत होण्यात आहे. जेसुइटांचा असत्य दावा असा आहे की इतिहासाची पुनरावृत्ती अक्षरशः होते, आत्मिक रीतीने नव्हे. हे असत्य अशा प्रकारे निर्माण करण्यात आले की बायबलमधील भविष्यवाणीनुसार रोमचा पोप हाच ख्रिस्तविरोधी आहे, ही समज रोखली जावी; कारण ही शिकवण अखेरच्या दिवसांत एक ख्रिस्तविरोधी आहे या सत्याला मान्यता देते, परंतु ती असा युक्तिवाद करते की ख्रिस्तविरोधी हा आत्मिक शक्तीने नव्हे, तर अक्षरशः एका शक्तीने दर्शविला जातो. मग प्रकटीकरण सतरामधील ती वेश्या, जिने आपल्या कपाळावर “गूढ बाबेल” असे लिहिलेले आहे, ती आजच्या काळातील इराक असलेल्या बाबेलच्या अक्षरशः भूमीत उदयास येणारी वेश्या ठरेल.

“जे लोक वचनाच्या त्यांच्या समजुतीत गोंधळून जातात, जे ख्रिस्तविरोधकाचा अर्थ ओळखण्यात अपयशी ठरतात, ते निश्चितच स्वतःला ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूने उभे करतील.” Kress Collection, 105.

पोप हा एक प्रत्यक्ष व्यक्ती आहे, जो एका प्रत्यक्ष सत्तेचे (कॅथोलिक चर्चचे) प्रतिनिधित्व करतो; परंतु भविष्यवाणीमध्ये त्याला आणि त्याच्या संघटनेला प्रत्यक्ष बाबेलद्वारे ओळख देण्यात आली आहे, आणि जेव्हा प्रतिख्रिस्ताचा विषय एखाद्या प्रत्यक्ष उदाहरणाच्या आध्यात्मिक परिपूर्तीप्रमाणे मांडला जातो, तेव्हाच त्याची योग्य रीतीने ओळख पटू शकते. पौलाने असे दर्शविले की प्रत्यक्ष इस्राएल हे आध्यात्मिक इस्राएलचे चित्रण करते; परंतु त्याने मांडलेले हे काही नवीन भविष्यसूचक सत्य नव्हते, कारण त्याची समज सामान्यतः जुन्या करारावर आधारित होती, आणि त्याची साक्ष त्याच ठिकाणी आधारलेली आहे.

इस्राएलाचा राजा, आणि त्याचा उद्धारकर्ता सेनाधीश परमेश्वर, असे म्हणतो: मी पहिला आहे, आणि मी शेवटचा आहे; आणि माझ्याशिवाय देव नाही. आणि माझ्यासारखा कोण हाक मारील, आणि ते जाहीर करील, आणि माझ्यासाठी क्रमाने मांडील, ज्या दिवसापासून मी प्राचीन लोक नेमिले? आणि जी घडणारी आहेत, आणि जी पुढे येणार आहेत, ती त्यांनी त्यांना दाखवावी. भय बाळगू नका, घाबरू नका: त्या काळापासून मी तुला सांगितले

नाही काय, आणि जाहीर केले नाही काय? तुम्हीच माझे साक्षीदार आहात. माझ्याशिवाय देव आहे काय? होय, देव नाही; मला दुसरा कोणी ज्ञात नाही. यशया 44:6-8.

आपण ख्रिस्ताचे साक्षीदार व्हावयाचे आहे, जसा पौल होता, की अल्फा आणि ओमेगा यांनी केवळ प्राचीन इस्राएललाच नव्हे, तर बायबलातील सर्व प्राचीन लोकांनाही “येणाऱ्या गोष्टी” दाखविण्यासाठी, शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्यांवर येणाऱ्या घटनांचे प्रतीक म्हणून नियुक्त केले. पौल हा जुन्या कराराचा तज्ज्ञ होता, आणि तो प्रत्यक्ष व आत्मिक इस्राएलच्या व्यवस्थाकाळांमधील भविष्यसूचक जोडणारा दुवा होण्यासाठी उभा करण्यात आला होता. १७९८ मध्ये, तसेच १९८९ मध्येही, अंतकाळी ज्ञानवृद्धी समजून घेणाऱ्यांना मार्गदर्शन करणारे त्याचेच लेखन होते.

प्राचीन अक्षरशः बाबेल, प्राचीन पूर्वेकडील संतती, प्राचीन इजिप्त, प्राचीन ग्रीस, आणि प्राचीन मेदो-पर्शियन साम्राज्य ही जगाच्या अंतकाळातील आध्यात्मिक शक्तींची प्रतीके आहेत. ही प्राचीन प्रतीके आधी येणाऱ्या अक्षरशः गोष्टी आहेत, आणि नंतर येणाऱ्या आध्यात्मिक गोष्टींचे प्रतिनिधित्व करतात. पौल इतक्या दूरपर्यंत जातो की, अक्षरशः आदाम हा आध्यात्मिक आदामाचा (जो ख्रिस्त आहे) प्रतीक होता, असे तो स्पष्टपणे दर्शवितो.

म्हणून असे लिहिले आहे, “पहिला मनुष्य आदाम हा जिवंत जीव झाला”; “शेवटचा आदाम जीवन देणारा आत्मा झाला.” तथापि जे आध्यात्मिक आहे ते प्रथम नव्हे, तर जे नैसर्गिक आहे ते; आणि त्यानंतर जे आध्यात्मिक आहे ते. पहिला मनुष्य पृथ्वीपासूनचा, मातीचा आहे; दुसरा मनुष्य स्वर्गातून आलेला प्रभु आहे. जसा तो मातीचा, तसेच जे मातीचे आहेत तेही; आणि जसा तो स्वर्गीय, तसेच जे स्वर्गीय आहेत तेही. आणि जसे आपण मातीच्या मनुष्याचे प्रतिरूप धारण केले आहे, तसेच आपण स्वर्गीयाचेही प्रतिरूप धारण करू. १ करिंथकर १५:४५-४९.

पहिला आणि शेवटचा आदाम यांच्याविषयी पौल येथे काही अतिशय गूढ धडे शिकवीत आहे; परंतु या उताऱ्यात त्याने अत्यंत स्पष्टपणे मांडलेले तत्त्व आपण फक्त ओळखत आहोत, जेव्हा तो असे म्हणतो, “that was not first which is spiritual, but that which is natural; and afterward that which is spiritual.” येथे पौल ज्यास “natural” असे संबोधतो ते शब्दशः पहिले आहे, आणि आध्यात्मिक शेवटी येते. शब्दशः इस्राएल पहिले होते, आणि नैसर्गिक होते, आणि आध्यात्मिक इस्राएल “afterward” येते.

प्रत्यक्ष बाबेल आध्यात्मिक बाबेलपूर्वी येते. पौलाच्या लिखाणांत ठळकपणे अधोरेखित झालेला पुढील महत्त्वाचा मुद्दा म्हणजे इतिहासातील तो टप्पा, जेव्हा प्रत्यक्षापासून आध्यात्मिकाकडे हा बदल लागू करावयाचा आहे. तो कूसचा कालखंड आहे, ज्यामध्ये प्रत्यक्षापासून आध्यात्मिकाकडे होणारा भविष्यसूचक बदल ओळखला जातो.

कारण तुम्ही सर्व ख्रिस्त येशूमधील विश्वासाद्वारे देवाची संताने आहात. कारण तुमच्यापैकी जितक्यांनी ख्रिस्तामध्ये बाप्तिस्मा घेतला आहे, तितक्यांनी ख्रिस्त धारण केला आहे. तेथे ना यहूदी ना ग्रीक, तेथे ना दास ना स्वतंत्र, तेथे ना पुरुष ना स्त्री; कारण तुम्ही सर्व ख्रिस्त येशूमध्ये एक आहात. आणि जर तुम्ही ख्रिस्ताचे असाल, तर तुम्ही अब्राहामाचे संतती आहात, आणि वचनानुसार वारसदार आहात. गलतीकरांस 3:26-29.

तुमचा जन्महक्क काहीही असो, तुम्ही जेव्हा आणि जर ख्रिस्ताला स्वीकारता, तेव्हा तुम्ही अब्राहामाचे संतती होता. तुम्ही प्रत्यक्ष इस्राएल नाही; तुम्ही आध्यात्मिक इस्राएल आहात. प्रत्यक्षापासून आध्यात्मिकतेकडे झालेला संक्रमण कूस होता. पौल मानवजातीचे दोन वर्गांत विभाजन करतो. प्रत्येक वर्गाचा स्वतःचा करार आहे; दोन्हीही अब्राहामाचे वंशज आहेत. प्रत्येकाकडे एक नगर आहे, जे त्यांच्या कुटुंबाचे आणि कराराचे प्रतिनिधित्व करते. प्रत्येक जण किंवा तर प्रत्यक्ष आदामाचा पुत्र आहे किंवा आध्यात्मिक आदामाचा.

कारण असे लिहिले आहे की, अब्राहामाला दोन पुत्र होते; एक दासीपासून, आणि दुसरा स्वतंत्र स्त्रीपासून. परंतु दासीपासून झालेला देहाप्रमाणे जन्मला; आणि स्वतंत्र स्त्रीपासून झालेला वचनाद्वारे जन्मला. या गोष्टी रूपकात्मक आहेत; कारण या दोन करार आहेत; एक सीनाय पर्वतापासून उत्पन्न होणारा, जो दास्य निर्माण करतो; तो म्हणजे हागार. कारण ही हागार अरबस्थानातील सीनाय पर्वत आहे, आणि आत्ताच्या यरुशलेमाशी अनुरूप आहे; कारण ती आपल्या मुलांसह दास्यात आहे. परंतु वरचे यरुशलेम स्वतंत्र आहे, आणि ते आपणा

सर्वांची माता आहे. कारण असे लिहिले आहे, “हे वांझे, जी जन्म देत नाहीस, आनंद कर; हे प्रसववेदना न भोगणारे, उद्गार काढ आणि मोठ्याने पुकार; कारण जिचा पती आहे तिच्यापेक्षा ओसाड स्त्रीला अधिक पुष्कळ मुले आहेत.” आता बंधूनी, इसहाकाप्रमाणे आपण वचनाची मुले आहोत. परंतु त्या वेळी जो देहाप्रमाणे जन्मला होता, त्याने आत्म्याप्रमाणे जन्मलेल्या त्याचा छळ केला; तसेच आता देखील आहे. तरी शास्त्र काय म्हणते? “दासीला आणि तिच्या पुत्राला बाहेर काढ; कारण दासीचा पुत्र स्वतंत्र स्त्रीच्या पुत्राबरोबर वारस होणार नाही.” म्हणून, बंधूनी, आपण दासीची मुले नसून स्वतंत्र स्त्रीची आहोत. गलतीकरांस ४:२२-३०.

कूसाच्या कालखंडात, प्राचीन शब्दशः गोष्टी आधुनिक आध्यात्मिक गोष्टींची प्रतीके बनल्या. प्रेषित पौलाने या मूलभूत भविष्यवाणीविषयक सत्यांचे स्पष्टीकरण केले, ज्यांमुळे विल्यम मिलर यांना दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांच्या चौकटीची स्थापना करता आली, आणि त्याच चौकटीवर त्यांनी आपले सर्व भविष्यवाणीविषयक निष्कर्ष आधारले. प्रेषित पौलाने केलेले तेच कार्य अमेरिकेसाठी भविष्य (Future for America) याच्या सर्व भविष्यवाणीविषयक निष्कर्षांची चौकट असलेल्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्तांची ओळख करून देते.

डॅनिएलच्या पुस्तकातील “नित्य” हे मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करते, हा विल्यम मिलर यांना झालेला शोध हा अध्याय सात, आठ आणि नऊमधील उलाय नदीच्या दर्शनाने दर्शविलेल्या ज्ञानवृद्धीविषयी त्यांच्या समजुतीच्या चौकटीचा आधार होता. त्यांना हा शोध पौलाने थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या दुसऱ्या पत्रात लागला. ही समज हीच ती प्रमुख सत्यता आहे जी भविष्यवाणीतील “असत्य” याच्याशी संबंधित म्हणून ओळखली जाते, आणि जी शेवटच्या काळात सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्टांवर प्रबळ भ्रम येण्यास कारणीभूत ठरते.

पुढील लेखात, पौलाच्या पत्रात मिलरने काय ओळखले याचा विचार करून, उलई नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविलेल्या ज्ञानवृद्धीच्या आपल्या अभ्यासास आपण पुढे चालू ठेवू.

“जो पृष्ठभागाखालील गोष्टी पाहतो, जो सर्व मनुष्यांची अंतःकरणे वाचतो, तो ज्यांना मोठा प्रकाश लाभला आहे त्यांच्याविषयी म्हणतो: ‘ते त्यांच्या नैतिक व आध्यात्मिक स्थितीमुळे दुःखित व स्तंभित झालेले नाहीत.’ होय, त्यांनी आपापले मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्याला त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांमध्ये आनंद वाटतो. मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्या भीतीच्या गोष्टी त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; पण त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच निवडले.’ ‘देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, ज्यामुळे त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,’ कारण ‘त्यांनी तारण मिळावे म्हणून सत्याच्या प्रेमाचा स्वीकार केला नाही,’ ‘परंतु अधर्मात आनंद मानला.’ यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12.”

“स्वर्गीय शिक्षकाने विचारले: ‘तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कर्मे स्वीकारतो, असा दिखावा करण्यापेक्षा मनाला फसविणारी याहून अधिक प्रबळ भ्रमणा कोणती असू शकते, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही पुष्कळ गोष्टी सांसारिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहोवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अहो, तो एक मोठा फसवा प्रकार आहे, एक मोहक भ्रम आहे, जो त्या लोकांच्या मनांवर अधिकार करतो, ज्यांनी एकदा सत्य जाणले आहे, जेव्हा ते भक्तीचे स्वरूप तिच्या आत्मा व सामर्थ्य समजून चूक करतात; जेव्हा ते असे समजतात की ते श्रीमंत आहेत, संपत्तीने समृद्ध झाले आहेत आणि त्यांना काहीच गरज नाही, परंतु प्रत्यक्षात त्यांना प्रत्येक गोष्टीची गरज आहे.’” टेस्टिमोनीज, खंड ८, २४९, २५०.